

Lesninger 25. søndag i det alminnelige kirkeår (år B)

1. lesning Visd 2,17–20

La oss dømme ham til en død i vanære

De som legger onde planer, sier til seg selv:

La oss se om det er dekning for den rettferdiges ord og finne ut hvordan det går ham til slutt.

For dersom den rettferdige er Guds barn, vil Gud ta seg av ham og fri ham fra fienders vold. La oss sette ham på prøve, la oss plage og krenke ham, så får vi se hvor from han er, så kan vi prøve hans tålmodighet. La oss dømme ham til en død i vanære, så får vi se om Gud vokter ham, slik han selv sier.

Responsoriesalme Sal 54 (53),3–4. 5. 6 og 8

Omkved: Herren er den som holder meg oppe.

Frels meg Gud, ved ditt navn.
Skaff meg rett ved din kraft.
Gud, hør min bønn.
Lytt til mine ord.

Fremmede har reist seg mot meg,
voldsmenn står meg etter livet.
Gud har de ikke for øyet.

Men se, Gud kommer meg til hjelp.
Herren er den som holder meg oppe.
Med villig hjerte vil jeg ofre til deg,
og prise ditt navn, for det er godt.

2. lesning Jak 3,16–4,3

Den som sår fredens sæd, skal høste rettferdighetens frukt

Mine kjære, med egoisme og nag følger uorden og alt som ondt er. Men den klokskap som kommer ovenfra, den er først og fremst ren, og dernest fredsæl, velvillig, alltid rede til å lytte; den er rik på miskunn og fruktbar på alt godt, rettfrem og upartisk. Og den som sår fredens sæd, skal høste rettferdighetens frukt.

Hvor kommer den fra, all denne striden og ufreden blant dere? Mon ikke fra alle de lyster som brytes i deres kropp? Der er ting dere begjærer, men ikke kan få, uten å slå folk i hjel; dere misunner andre, men når ikke det dere vil, uten å strides og slåss. Dere får det ikke, fordi dere ikke ber! Og dere ber, men får ikke, fordi dere ber galt – for å kunne bruke penger til å tilfredsstille deres lyster.

Halleluja Jf. 2 Tess 2,14

Halleluja.

Gud har kalt oss gjennom Evangeliet til å få vår Herre Jesu Kristi herlighet i eie.

Halleluja.

Evangelium Mark 9,30–37

Menneskesønnen skal overgis ... Den som vil være den fremste, han får være alles tjener.

På den tid forlot Jesus og disiplene fjellet og vandret gjennom Galilea. Og han ville at ingen skulle vite det, for han underviste sine disipler. Da sa han til dem: «Menneskesønnen skal overgis i menneskers hender og bli slått i hjel, og tre dager etter det skal han gjenoppstå.» Men de skjønnte ingenting av det hele, og våget heller ikke å spørre ham.

De kom til Kafarnaum. Og da de var kommet i hus, spurte han dem: «Hva var det dere snakket med hverandre om på veien?» Men de tidde; for de hadde trettet om hvem som var den største blant dem.

Da satte han seg, kalte de tolv til seg og sa: «Den som vil være den fremste, han får gjøre seg til den siste av alle og være alles tjener.»

Dermed tok han et lite barn og stilte det midt iblant dem, slo armene om det og sa: «Den som tar imot et slikt lite barn i mitt navn, han tar imot meg. Og den som tar imot meg, han tar ikke bare imot meg, han tar imot ham som har sendt meg.»